

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 573/2017-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 14. septembra 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudcu Lajosa Mészárosa predbežne prerokoval návrh [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátskou kanceláriou Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s. r. o., Hlavná 31, Trnava, konajúcou prostredníctvom advokáta a konateľa JUDr. Maroša Prosmana, na preskúmanie rozhodnutia Obecného zastupiteľstva obce [REDAKOVANÉ] č. 2/2017 z 5. júna 2017 a takto

r o z h o d o l :

Návrh [REDAKOVANÉ] odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 24. júla 2017 doručený návrh [REDAKOVANÉ] (ďalej len „navrhovateľ“), zastúpeného advokátskou kanceláriou Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s. r. o., konajúcou prostredníctvom advokáta a konateľa JUDr. Maroša Prosmana, na preskúmanie rozhodnutia Obecného zastupiteľstva obce [REDAKOVANÉ] (ďalej len „rozhodnutie obecného

zastupiteľstva“) č. 2/2017 z 5. júna 2017 vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov.

Navrhovateľ v úvode svojho podania uvádza, že podáva „2... *Návrh na začatie konania o preskúmanie Rozhodnutia (obecného zastupiteľstva obce [REDAKOVANÉ]... vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov zo dňa 27. 6. 2017, číslo 3/2017, ktoré bolo prijaté Uznesením č. 91/2017 na zasadnutí Obecného zastupiteľstva konaného dňa 27. 6. 2017...)* s nasledovným odôvodnením:...

3) *Navrhovateľ vo vzťahu ku konaniu vedenému podľa článku 9 Ústavného zákona č. 357/2004 Z. z... poukazuje na procesné pochybenia a nedostatky konania, ktoré predchádzalo vydaniu Rozhodnutia...*

4) *Podľa názoru navrhovateľa nebola dodržaná lehota určená Ústavným zákonom.*

5) *Konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov sa začalo schválením Uznesenia č. 4/2017 dňa 19. 4. 2017, v rámci zasadnutia komisie.*

6) *Ústavný zákon o ochrane verejného záujmu v článku 9 ods. 5 uvádza lehotu, v ktorej je orgán, ktorý vedie konanie vo veci ochrany verejného záujmu, povinný vydať rozhodnutie, pričom stanovil túto lehotu na 60 dní.“.*

Navrhovateľ ďalej v rámci námietok v bodoch 11 až 16 označených ako „*Vykonanie konania neoprávneným subjektom*“ tvrdí, že:

„15) *Ak konanie po procesnej stránke vykonala Komisia na ochranu verejného záujmu obce [REDAKOVANÉ], napriek tomu, že táto právomoc bola zverená výlučne obecnému zastupiteľstvu, konala nad rámec svojich právomocí a v rozpore so zásadou legality uvedenou v článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a takéto konanie nemožno považovať za zákonné. Nezákonnosť tohto konania sa premieta rovnako do Rozhodnutia č. 2 Obecného zastupiteľstva obce [REDAKOVANÉ], ktoré bolo vydané bez náležitého konania, ktoré by splňalo normy Zákona o ochrane verejného záujmu.*

16) *... Na základe tohto záveru je zrejmé, že vydaniu Rozhodnutia č. 2 Obecného zastupiteľstva obce [REDAKOVANÉ] nepredchádzal náležitý zákonný procesný postup a teda toto predmetné rozhodnutie je teda treba zrušiť pre jeho nezákonnosť a rozpor so Zákom o ochrane verejného záujmu a Ústavou Slovenskej republiky.“.*

Ďalšia časť návrhu navrhovateľa obsahuje „Iné nedostatky konania“ (body 17 – 23), ako aj „... Vady Rozhodnutia (č. 3/2017)“ – (body 24 až 27 návrhu). Táto časť návrhu sa pohybuje predovšetkým vo všeobecnej rovine mimo kontextu s konkrétnymi „namietanými rozhodnutiami“. Navrhovateľ kritizuje najmä nedostatok odôvodnenia rozhodnutia obecného zastupiteľstva č. 3/2017 a poukazuje na už v judikatúre všeobecných súdov a ústavného súdu vady odôvodnenia (body 28 až 32 návrhu).

Určitú identifikáciu toho, čoho sa návrh navrhovateľa týka, možno vyvodiť z bodov 31, 35 a 37 návrhu, ktoré znejú:

„31) Zmätočne pôsobí preto aj tá časť odôvodnenia (strana 4 posledný odsek), v ktorom je spojené porušenie povinností za roky 2013 až 2015, pričom rozhodnutia č. 1/2017 a č. 2/2017 nie sú v tejto veci právoplatné (viac v bode 37. nižšie), s tvrdeným porušením podať oznámenie za rok 2016...

35) V odôvodnení Rozhodnutia č. 2/2017 sú uvedené konania, ktoré Obecné zastupiteľstvo obce [REDAKOVANÉ] považovalo za porušenie povinností Ústavného zákona o ochrane verejného záujmu chrániť verejný záujem. Všetky konania uvedené v Rozhodnutí č. 2/2017 sú však konaniami, kde sa Obecnému zastupiteľstvu obce [REDAKOVANÉ] nepodarilo preukázať, že by konaním navrhovateľa došlo k poškodeniu verejného záujmu uprednostnením záujmu osobného...

37) Obecné zastupiteľstvo obce [REDAKOVANÉ] vydalo v konaniach na ochranu verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov voči navrhovateľovi už 3 rozhodnutia:

- Rozhodnutie č. 1/2017,

- Rozhodnutie č. 2/2017

a týmto podaním napádané Rozhodnutie č. 3/2017.

Navrhovateľ tak vo vzťahu k prvým dvom (č. 1/2017 a č. 2/2017) podal na Ústavný súd SR podania (návrh na ich preskúmanie), pričom opodstatnenosť všetkých rozhodnutí je však prinajmenšom pochybná...“

Navrhovateľ na tomto základe žiada, aby ústavný súd prijal jeho návrh na ďalšie konanie a takto rozhodol:

„... zrušuje Rozhodnutie Obecného zastupiteľstva obce [REDAKOVANÉ] č. 2/2012 zo dňa 05. 06. 2017 vydané v konaní podľa Ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov,

a zaviazže Obecné zastupiteľstvo obce [REDAKOVANÉ] k náhrade trov právneho zastúpenia navrhovateľa.“

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd na predbežnom prerokovaní zistil, že nie sú splnené všetky ústavné a zákonné predpoklady na prijatie návrhu navrhovateľa na ďalšie konanie. Hoci je navrhovateľ zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, jeho návrh nekorešponduje s petitom (v ktorom žiada to isté, čo už bolo predmetom jeho návrhu

zo 4. júla 2017), je zmätočný a nejasný ako celok – v opise konania obecného zastupiteľstva (nie je jasné, či napáda celé konanie začaté uznesením č. 4/2017 z 19. apríla 2017) vrátane rozhodnutí, ktoré však neboli k návrhu priložené, a to ani po doplnení skorších návrhov navrhovateľa v rámci jeho ďalších iniciovaných konaní o ochrane verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov na ústavnom súde zo 4., resp. 11. júla 2017, keď najneskôr zistil, že napadnuté rozhodnutie tvorí zákonom o ústavnom súde predpísanú náležitosť každého podobného návrhu (medzičasom bol jeden z jeho návrhov prijatý na ďalšie konanie pod sp. zn. III. ÚS 479/2017; treba poznamenať, že tento prijatý návrh navrhovateľa pravdepodobne robí jeho prerokovaný návrh aj neprípustným, pretože sa týka rovnakej veci).

Predložený návrh navrhovateľa obsahuje množstvo samoučelných citácií ústavného zákona o rozpore záujmov, ale iba vo vzťahu k obsahovo bližšie neurčenému „imaginárnemu“ rozhodnutiu/rozhodnutiam: z návrhu sa pri najlepšej vôli nedá zistiť, o aké druhy rozhodnutí, ktoré podľa tvrdenia navrhovateľa spadajú pod ochranu ústavného súdu, ide.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd odmietol návrh navrhovateľa pri jeho predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí.

V súvislosti s nedostatkom zákonom predpísaných náležitostí návrhu ústavný súd poukazuje na svoju predchádzajúcu judikatúru, podľa ktorej ústavný súd nie je povinný odstraňovať nedostatky zákonom predpísaných náležitostí z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 77/08, IV. ÚS 159/2010).

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších

predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie návrhu na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom. (napr. II. ÚS 117/05, IV. ÚS 252/09, IV. ÚS 159/2010, II. ÚS 522/2014).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. septembra 2017